

ת"פ 1080/12 - מדינת ישראל נגד מרדכי חי מורציאנו

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 1080-12
04 מאי 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרדכי חי מורציאנו

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - אבו עמאר - בהעדר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ק. מבחן משוחררת מהצורך להמתין והואיל ובשעה 13:30 קבוע לי תיק הוכחות והתייצבו עדים, תחל שמיעת פרשת הראיות באותו תיק.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ד, 04/05/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום.

הסדר הטיעון הוצג לכב' השופט אלון רום ב- 17.3.14.

הנאשם הודה והורשע בכך שב- 9.8.12 בין השעות 07:40 ל- 08:15 התפרץ עם אחר, שזהותו ידועה לדירה באשדוד השייכת לזנדי פרווין, בכך שגרמו נזק למערכת האזעקה, קרעו חוטי חשמל וניתקו אותם ובהמשך בתוך הדירה עקרו כספת שהיתה צמודה לרצפה ולקיר באמצעות ברגים ומלט והוציאו אותה מהדירה וכן גנב כסף מזומן בסך של 1,920 ₪, עבירות של התפרצות, גניבה, גרם נזק בצוותא חדא.

על פי הסדר הטיעון נדחה לקבלת תסקיר ללא הסכמה עונשית. מאז ועד היום נתקבלו מספר תסקירים מהם עולה כי הנאשם השתתף באופן מלא בהליך טפולי. הוא סיים השתתפות במרכז יום בו התמיד ואשר השתתף בו באופן פעיל, יום יומי וזכה להערכה רבה מצד הצוות הטיפולי והמטופלים וניכר כי ערך שינוי משמעותי. מאז ממשיך בקשר טפולי פרטני שהחל ב- 3 שיחות שבועיות ולאחר שהחל ללמוד בקורס טכנאי מזגנים ב- 27.2.14 מגיע לשתי שיחות פרטניות בשבוע, אך ממשיך למסור דגימות שתן ומזה כשנתיים נמצאות ללא שרידי סם. הנאשם עבר וממשיך לעבור תהליך של בחינה עצמית כדי להשתפר ומתמודד עם עבוד תחושותיו ודפוס התגובה המכשילים שלו ועושה מאמץ להתארגן לצורך השתלבותו בתעסוקה וקידומו האישי. הכוונה שימשיך להגיע לשיחות טיפוליות במרכז וימסור דגימות שתן. הוא ממשיך להגיע גם לפגישות עם שירות מבחן ויוזם קשר ומעדכן בקורה עמו, ומשתף בתכנים רגשיים. הוא ממשיך גם להגיע למפגשים של קבוצות AN וחגג שנתיים של ניקיון באותה מסגרת. שירות מבחן חוזר שוב ושוב בנסיבות אלה על המלצה להסתפק בצו מבחן לצורך פיקוח יחד עם עונש מרתיע.

הואיל והתביעה עתרה למאסר שהמתחם עונשי הנע בין שנה לשנתיים ובשל חומרת העבירות, נסיבותיהן, ביקשת שתתקבל חוות דעת ממונה. שירות המבחן ציינו כי הואיל והעבירות בוצעו תחת השפעת סמים וכיום נמצא בעיצומה של הליך שיקומי, אם יוטל עליו מאסר בעבודות שירות ממליצים כי התקופה תקח בחשבון את מאמצי השיקום עמה מתמודד.

לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות, החל משנת '90, עבירה של תקיפה. בשנת '93 נדון בגין החזקת סם לעונש מרתיע. בשנת '94 נדון שוב בהחזקת סם לעונש מרתיע יחד עם צו מבחן. בשנת '94 נדון שוב בגין החזקת סם למאסר מותנה וצו מבחן. בשנת 2003 נדון בבית משפט מחוזי בגין שיבוש הליכי משפט למאסר למשך שנה ו- 12 ימים. הרשעתו האחרונה והמאוחרת היא מיום 23.12.13 בגין עבירה של החזקת מקום המשמש משחקי מזל, עבירה מה- 7.4.08 וגזרתי דינו למאסר מותנה, קנס והתחייבות.

באשר למדיניות הענישה בגין העבירה של התפרצות לדירה, גניבה וגרם נזק בזדון, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. כיום המדיניות העונשית הינה להחמיר בעונשיהם של אלו העושים ברכוש הזולת כבשלהם. בשל ריבוי ההתפרצויות לדירות שהוליד הצורך להוסיף עוד ועוד אמצעי הגנה כדי לרכוש מעט ביטחון, הסיכון לפגיעה בבעלי הרכוש הנתקלים בעבריינים אלו בביתם שכבר מזמן אינו מבצרם- כל אלו ועוד מחזקים הצורך להרחיק מפגעים אלה מן החברה ולנעול אותם מאחורי סורג ובריח כדי להגן על החברה מפניהם.

ברע"פ 8519/11 **שלומי ויצמן נ' מ.י.** - שם המבקש ושני נאשמים נכנסו לבית דרך חלון ורצו לגנוב רכוש וכסף וכשלא

הצליחו נתפסו על ידי שוטרים. המבקש הורשע על פי הודאתו ובימ"ש שלום הטיל עליו 14 חודשי מאסר. בימ"ש מחוזי דחה הערעור וקבע שאין מקום להתערב. בימ"ש עליון, כב' השופט ג'ובארן, לא מצא מקום ליתן רשות ערעור.

רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מ.י.** - המבקש עם אחר הורשע על פי הודאתו בהתפרצות, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר. בימ"ש שלום גזר עליו 18 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן לשנתיים ושל"צ ל-220 שעות פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. לאותו מבקש היו 22 הרשעות קודמות, מתוכם 12 עבירות בגין התפרצות וניסיון התפרצות ועבירות סמים ועוד, ואף ריצה בעבר 9 מאסרים בפועל, עם זאת בימ"ש נתן משקל מכריע לשיקום המבקש ולתסקירים ובעובדה שהוא עובר תהליך שיקומי חיובי ומכאן שיש המלצה לצו מבחן. הערעור לבימ"ש מחוזי התקבל והוסף גם עונש מאסר של שנתיים בקיזוז המעצר תוך שבימ"ש מחוזי מציין כי בימ"ש שלום סטה בצורה ניכרת ממדיניות הענישה הנהוגה, ולכן יש להתערב בעונש שנגזר על המבקש, למרות ההליך השיקומי החיובי וכי העונש הראוי למי שפורץ לדירתו של אחר בתעוזה ובתחכום, הוא מאסר בפועל לתקופה ממושכת. בימ"ש עליון (א. רובינשטיין) לא מצא מקום ליתן רשות ערעור והוסיף כי גם לגופו של עניין העונש שהטיל בימ"ש מחוזי הולם העבירות, במיוחד על רקע עברו הפלילי המכביד והתנגדותו למעצר, וכי ענישתו לא הרתיעה בעבר, ולכן אין מקום ליתן משקל של בכורה לשיקומו של המבקש מחוץ לכלא. עבירות התפרצות למענו של אדם או גניבה או ניסיון גניבה, מתרחשות בחלק ניכר, מידי יום, בלא שעולה בידי רשויות האכיפה לאתר העבריינים. **"והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו, עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר הוא נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, שיגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל ואין בכך חידוש. קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר."**

כמו כן הוגש רע"פ 3228/12 **יבגני וסילנקו נ' מ.י.** - שם המבקש התפרץ לבית, גנב תיק, מחשב נייד, מצלמה, מטען ומסמכים והורשע לאחר ניהול הוכחות. בימ"ש שלום קיבל המלצת שירות המבחן, נמנע מלהטיל עונש מאסר בפועל, והורה על חידוש מאסר מותנה של 12 חודשים יחד עם צו מבחן, וקנס בסך 2,000 ₪. הוגש ערעור, בימ"ש מחוזי סבר שהעונש שהושת חורג בקולתו ומבלי למצות את הדין השית עליו שנתיים מאסר בפועל תוך הקלה של המאסר המותנה. בימ"ש עליון (כבוד השופט רובינשטיין) ציין, כי אין מקום ליתן רשות ערעור, למרות הפער הגדול בעונשים ואין דופי בהכרעה הערעורית של בימ"ש מחוזי לאור העובדה כי בימ"ש שלום חרג מרף הענישה הראוי, בנסיבות אלה.

רע"פ 509/11 **סמיר אבו עדייה נ' מ.י.** - המבקש הורשע בבימ"ש שלום על פי הודאתו בהתפרצות לבית, גניבה והפרת הוראה חוקית יחד עם אחר: עלה על הגג, שבר רעפים, נכנס פנימה, עת שותפו מתצפת, ונטל מהבית כספת אותה עקר ממקומה, בהמשך הפר תנאי מעצר בית שהוטלו עליו באותו תיק. בימ"ש שלום הסתפק ב-12 חודשי מאסר בפועל והפעיל 2 מאסרים מותנים, חלקים בחופף וחלקם במצטבר, ובסה"כ הורה כי ירצה 28 חודשי מאסר בפועל וציין, כי לא נתקיימו נסיבות חריגות, המצדיקות הימנעות מהפעלת מאסרים מותנים, וכי אין מקום לסטות מעקרונות אחידות הענישה לאור העונש בן 14 חודשים שהוטל על שותפו. ערעור שהגיש לבימ"ש מחוזי נדחה למרות הליך שיקומי שעבר ולאור העובדה שביצע עבירות על רקע מצוקה כלכלית ושימוש בסמים. בימ"ש עליון (כבוד השופט ג'ובראן) לא נתן רשות ערעור, הוסיף שיש לברך שהמבקש פועל על מנת לשקם עצמו, בעיקר כשנראה שהדבר מעלה תוצאות חיוביות, אולם אין בכך כדי לאיין את חומרת מעשיו ואת הצורך להענישו באופן המשקף נכון את סלידת החברה ממעשיו בעבר, ויש לקוות כי ימשיך במאמצי השיקום גם במאסר, וכשיסיים את ריצוי העונש, יחזור לחברה כאזרח שומר חוק.

ביולי שנת 2012 נכנס לתוקפו תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977, בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

על פי התיקון, בבוא ביהמ"ש לגזור הדין עליו להטיל עונש שיהיה בו להלום חומרת העבירה ונסיבותיה ולאזן בין האינטרס של הציבור לנסיבותיו האישיות של העבריין. התחשבות בסיכויי שיקום תהא רק אם יש הצדקה לחרוג מהעונש הראוי וההולם בדרך כלל.

מפסיקת בימ"ש עליון עולה בברור, כי העונש ההולם עבירת התפרצות אחת לדירה וגניבה מתוכה הינו מאסר לתקופה שלא תפחת משנה-שנה וחצי, ובמקרה שנסיבותיו חמורות או מדובר בעבריין רצידיביסט שלחובתו הרשעות קודמות מאותו סוג, או אם קיים חשש ממשי להישנות עבירה זו בעתיד- אף מאסר ארוך מזה, על אחת כמה וכמה לכשמדובר במקרה בו יש להטיל ענישה המרתיעה הן אותו והן את הציבור.

במקרה שבפני אף שלחובת הנאשם הרשעות קודמות, לא מצאתי בין הרשעותיו ולו עבירת רכוש אחת. אין ספק כי העבירה נעברה על רקע התמכרות לסמים. מדובר במי שבית המשפט נתן לו הזדמנות במהלך השנתיים האחרונות לשתף פעולה בהליך הטיפולי והיום מזה שנתיים נקי לחלוטין מסמים ופתח דף חדש, לא יעלה על הדעת כי בנסיבות אלה יגזר דינו שוב למאסר, דבר שיוביל לנסיגה משמעותי בהליך החיובי ובהזדמנות שניתנה לו ולכן, יש להימנע מכך כחריג.

שירות המבחן סבורים כי אין מקום להטיל מאסר, אך לא יעלה על הדעת כי החריגה לקולא תהיה כה גדולה עד כדי כך שאמנע לחלוטין ממאסר. צר לי, שהממונה מצאו כשיר להתחיל בנשיאה במאסר רק ב- 6.7.14, שכן הקורס יסתיים ב- 3.8.14 ויכול היה להתחיל במאסר בימים אלה במקביל ללימודים בקורס, באופן שלא יהיה במאסר בעבודות שירות למנוע ממנו בעתיד למצוא עבודה לאחר שישלים הלימודים. אולם, בנסיבות אלה, אין מנוס מלגזור דינו למאסר לתקופה שתהא הולמת הנסיבות המתוארות.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשם/ת ועברו/ה, אני דנה את הנאשם/ת לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.

יתרת המאסר תרוצה בעבודות שירות, בבית אבות באשדוד, רח' הרב ניסים 7, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח לבנה אינדפורקר.

תחילת ריצוי המאסר מיום 6.7.14 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם/ת לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו/ה ובפרטיו/ה.

כמו כן, מוסבר לו/ה כי עליו/ה לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.

הואיל והיה קושי למצוא מקום עבודה שיהלום את צרכיו הרפואיים בהתאם לחוות הדעת הניירולוגית העדכנית, שהמליצה על מגבלות בעבודה פיזית, מוסבר לנאשם כי אם לא יסתגל ויעמוד בדרישות, הממונה יתקשה למצוא

עבורו מקום השמה חלופי, ולכן יאלץ להפסיק את העבודה בהפסקה מינהלית שמשמע המשך נשיאה במאסר בין כותלי הכלא

2. אני מטילה על הנאשמת/ת 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירת גניבה מכל סוג וכן עבירת רכוש מסוג פשע.

3. אני מטילה על הנאשמת/ת 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 2 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירה של גרם נזק בזדון.

4. פיצוי בסך של 2000 ₪ למתלונן, עד תביעה 2, באופן שהמשטרה תעביר על חשבון הפיצוי סכום של 1,920 ₪ שנתפס בחזקת הנאשם והיתרה בסך של 80 ש"ח תופקד תוך 30 יום בקופת בית המשפט ותופקד על ידה בחשבון הבנק של המתלונן, על פי פרטים שימציא.

5. הנאשמת/ת/יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת רכוש מסוג פשע וכן עבירת גניבה מכל סוג במשך 3 שנה/ים מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

6. הנאשמת/ת/ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו/ה לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשמת/ת כי אם לא י/תעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ד, 04/05/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 5

הפקדון שהופקד , יושב לנאשם באמצעות המפקידה לאה ביטון ת.ז. 57739674 על פי בקשתו ועל פרטי חשבון בנק שתמציא ובתנאי שהכסף לא מעוקל.

הפריטים ששייכים לנאשם, יושבו לו. פריטים שאינם שייכים לנאשם, יחולטו או יושמדו, עלפי שווים.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ד, 04/05/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה